

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος· **εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, κάκεινος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.**

Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομῆν ἔξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός, οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν πίστιν.

Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τέκνον Τιμόθεε, εἶναι ἀξιόπιστα τὰ λόγια, ὅτι **ἐὰν ἔχωμεν πεθάνει μαζί του, θὰ ζήσωμεν ἐπίσης μαζί του· ἐὰν ὑπομένωμεν, θὰ βασιλεύσωμεν ἐπίσης μαζί του· ἐὰν τὸν ἀρνούμεθα, θὰ μᾶς ἀρνηθῇ καὶ ἐκεῖνος· ἐὰν ἐμεῖς ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος μένει πιστός, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτὸν του.**

Αὐτὰ νὰ τοὺς ὑπενθυμίζης καὶ νὰ τοὺς ἐξορκίζης ἀνώπιον τοῦ Κυρίου νὰ μὴ λογομαχοῦν, πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι καθόλου χρήσιμον, ἀλλ' ἀποβαίνει πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀκροατῶν. Φρόντισε νὰ παρουσιάσης εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἑαυτὸν σου δοκιμασμένον, ἐργάτην ποὺ δὲν θὰ ἐντραπῇ καὶ ποὺ διδάσκει ὀρθὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Τὶς δὲ ἀσεβεῖς φλυαρίες ἀπόφευγε, διότι θὰ προχωρήσουν περισσότερο εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ ὁ λόγος των θὰ καταφάγη σὰν γάγγραινα. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Φιλητός, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀστοχήσει ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν μὲ τὸ νὰ λέγουν ὅτι ἔχει ἤδη γίνεαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἀνατρέπουν τὴν πίστιν μερικῶν.

Τὸ στερεὸν ὅμως θεμέλιον ποὺ ἔβαλε ὁ Θεός, στέκει καὶ ἔχει τὴν ἐξῆς σφραγίδα: Ὁ Κύριος γνωρίζει τοὺς δικούς του, καί, Ἄς ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν ἀδικίαν κάθε ἕνας

ποῦ ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.